

ДИВЛЮСЬ Я НА НЕБО

Повільно

Див - лось я на не - бо та й дум - ку га -
да - ю, чо - му я не со - кіл, чо - му не лі -
та - ю, чо - му ме - ні, Бо - же, ти кри - лець не
дав? Я б зем - лю по - ки - нув і в не - бо злі - тав!

Дивлюсь я на небо та й думку гадаю,
Чому я не сокіл, чому не літаю,
Чому мені, Боже, ти крилець не дав?
Я б землю покинув і в небо злітав!

Двічі

Далеко за хмари, подалі від світу
Шукав собі долі, на горі — привіту,
І ласки у зірок, у сонця просить,
У світі їх ясным все горі втопить.

Двічі

Бо долі ще змалку, здаюсь я не любий,
Я наймит у неї, хлопцюга прибудний.
Чужий я у долі, чужий у людей!
Хіба ж хто кохає нерідних дітей?!

Двічі